PENSEO

N-ro 108

OKT./2000

Monata Beletra Revueto en Esperanto

Honorita de Premio Grabowski,1994

Fondita en 1990;Enretigita en 1997 www.crosswinds.net/~zfmao/penseo

MIKRONOVELO

Okuloj

Chen Jianjiang

Estis kvin-jara knabino, kies okuloj fariĝis blindaj pro malsano. Kiam ŝi plenkreskis, viro edzinigis ŝin

La viro estis bonkora. Li ne nur zorgis pri la hejmaj aferoj sen ŝia helpo, sed ankaŭ ŝin flegis zorgeme. Poste ŝi naskis fileton dikan kaj pezetan. Ambaŭ tiu kaj ŝi falis en la zorgon de la viro. Antaŭe, estinte junaspekta, li nun surhavis maljunan mienon.

La blinda virino treege emociiĝis. Kelkfoje, kiam ili troviĝis sur la lito, ŝi karesis la larĝan vizaĝkonturon de sia edzo, dirante, "Vi estas vere bonkora. Kiel mi dezirus malfermi miajn okulojn por vidi vin! Kondiĉe, ke mi nur povus vin vidi momenteton, mi enkore kontentiĝus, eĉ se mi tuj mortus." Kaj ŝi senĉese forviŝis larmerojn.

La edzo eksentis simpation al ŝi. Li alpremis ŝin al sia sino kaj brakumis ŝin firme. Li konsolis, "Ne ploru. Morgaŭ miirigos vin al grandaj urboj kiaj Nankino kaj Ŝanghajo por peti kuracistojn resanigi viajn okulojn, eĉ se tio kostos mian tutan posedaĵon."

Ververe, ŝiaj okuloj povis revidiĝi. Kiam ŝi malfermis siajn okulojn, ŝi ĉirkaŭprenis per ili la tute novan vidaĵon. Ŝi ŝtoniĝis. Ŝi eĉ ne respondis al la vokoj de la edzo kaj filo apude starantaj.

La viro emociiĝis ĝis la ekstremo kaj etendis siajn brakojn por ĉirkaŭpreni ŝin. Sed ŝi forte forpuŝis lin kaj diris malice, "Kion vi volas fari!"

"Tamen mi estas via edzo!" li replikis.

"Ne, mi ne konas vin!" ŝi larĝigis siajn okulojn…

Vespere la virino fermis siajn okuloj, prenis la kapon kaj zorgeme palpis ĝian konturon. Post tio, ŝi anoncis, "Estas vi. Enlitiĝu."

La virino ĉirkaŭprenis la filon kaj ili ambaŭ sin turnis en la sinon de la viro. Kun leĝera anhelado, ŝi diris, "Tiel mi sentas certecon." ---- Se per miaj okuloj, mi ne kuraĝas rekoni vin.

(el la ĉina: Hongjia)

ĈINAJ MODERNAJ POEMOJ

◇◇

Jasmeno

Xi Murong

jasmeno ŝajne
spitante ĉiajn sezonojn
ĉu tage aŭ ennokte
presentas kelkatempe siajn etajn
aromajn florburĝonojn

sopiro al vi

ŝajne en la sama maniero
ĉu tage aŭ ennokte
ekzistas en ĉiu
tranca pensero

Krimo

Gu Cheng

nigra nokto
kiel grup' kaj grupo
da maskitaj homoj
proksimiĝas al mi ŝtele
flustras
kaj foriras
mi la sonĝon perdas
la moneroj senvaloraj restas en miaj poŝoj
"estas mi rabita"
al la sun' mi diras
nigran nokton pelas jen ĝi
tamen grup' da nigraj noktoj
ĝin postĉasas

(el la ĉina: Fang)

EL 《*LAŬZI*》

Trad. Wang Chongfang

ĈAPITRO IV

La Taŭo estas malplena, kiel vazo,
Sed uzate ĝi neniam pleniĝas.
Senfunde profinda,
Ĝi estas kvazaŭ la prapatro de la miriadoj da estaĵoj.
Ĝi malakrigas ĉion, kio estas akra;
Ĝi malkonfuzas ĉion, kio estas konfuza;
Ĝi malbriligas ĉion, kio estas brila;
Ĝi mksiĝas kun ĉio, kio estas polva.
Tute senforma,
Ĝi ŝajnas ne ekzisti kaj tamen ekzistas.
Mi ne scias, de kio ĝi naskiĝis,
Sed ŝajnas, ke ĝi ekestis jam antaŭ ol la Sinjoro de la Ĉielo.

ĈAPITRO V

La Ĉielo kaj la Tero ne estas favoraj;
Ili rigardas ĉiujn estaĵojn egale kiel pajlohundojn.
Inter la Ĉielo kaj la Tero,
Ĉu la spacego ne similas balgoblovilon?
Ĝi estas malplena, tamen ĝi ne elĉerpiĝas;
Ju pli ĝi estas laborigata, des pli da blovoj ĝi donas.
Tro da parloj rapide kondukas al bedaŭrinda fino,
Do estas preferinde teni sin je la modereco.

ĈAPITRO VI

La Spirito de la Valo neniam mortas.
Ĝi estas nomata la Mistera Femalo.
La pordo de la Mistera Femalo
Estas la radiko de la Ĉielo kaj la Tero.
Ĝi senforme ekzistas,
Sed ĝia utilo neniam elĉerpiĝas.

ффф ффф ффф

Poemo de Du Fu

☺☺☺☺☺☺☺☺

Tranoktado en Milita Tendo

Ĉe puto platano sin trovas en frosto
sub freŝe aŭtuna ĉielo.
Mi sola tranoktas en tendo de Jiangcheng
kun flame kaduka kandelo.
Korn-sono trafendas la nokton, kvazaŭe
dirante al si mem mizere.
Zenite la luno aspektas pitoreska,
sed kiu ĝin aprecas sincere?
En longa tempdaŭro leteroj elhejmaj
neniaj atingas, neniaj.
Laŭ hejmira voj' min atendas pasejoj
dezertaj, danĝeraj, defiaj.

Dek jarojn mi migradas ,suferas tro multe
en tagoj tragikaj sennombraj.
Finfine jen kiel birdeto kaŝvivu
surbranĉe en pensoj mi sombraj.

(trad. Vejdo)

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊
Ĉina Fablo
◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊

Kajto Kaj Aglo

Shao Hua

Vento ekblovas.

Kajto demandas al Aglo, "Kien vi iras nun?"

Aglo respondas, "Mi volas pafi min kontraŭ la ŝtormo, flugi tra la nigraj nuboj, stiri la bruan tondron kaj lukti kun la fulmo. Kaj vi?"

Kajto diras, "Mi deziras flosi laŭ la vento. Ĝi karesu mian brilan kostumon kaj flirtigu mian belan voston. Ĝia magia forto sendu min al la Naŭa Ĉielo, tiel ke la surteraj popolanoj povas apreci mian altiran figuron kaj admiri mian allogajn movojn dancantajn jen supren jen malsupren."

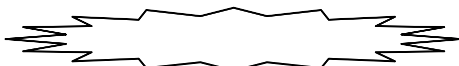
Ili disiĝas en malsamaj direktoj.

Post la ŝtormo, Aglo havas pli fortikjn flugilojn kaj pli akran vidon. Li ŝvebas sur la blua serena firmamento.

Dume, Kajto, kun kelkaj bambuaj ripoj, falas kaj pendas sur arbo staranta sur la terpeco kun malordaj tomboj.

(el la ĉina: Dura)

Profundan kondolencon al s-ano Jar iĉ

Kvankam s-ano Jariĉ forpasis pli ol unu jaron, la kondolencaj artikoloj kaj leteroj senĉese alfluis. La jena letero skribita de s-ano Otto, intima amiko de Jariĉ, esprimas lian profundajn senton kaj rememoron. Nun ni aperigas ĝin por danki lin unuflanke kaj por kondolenci nian karan s-ano Jariĉ aliflanke.

redakcio

Ĝui Printempan Feston en Wuhan

Otto Nitsche (Germanio)

Mia revo realiĝis gasti la duan fojon en Ĉinio. Favoris min la 10-jara datreveno de urbaj ĝemeliĝoj inter Wuhan kaj Duisburg. Por mi estis unika bonŝanco akcepti la invitilojn de Jariĉ kun samideanoj.krome de s-ro Lu Binsheng --- li estas redaktoro de EPĈ --- ĉeesti Printempan Feston. Ĝi datiĝas laŭ lunkalendaro. Unue ni interkonsentis daton de mia fora vojaĝo. Ĝi estis de la 30-a Januaro ĝis la 19-a Februaro 1992.

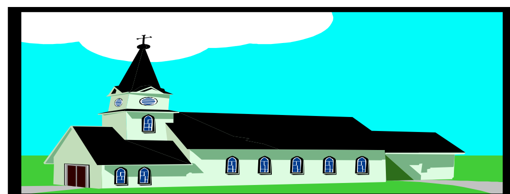
Post havigo de vizo kaj flugbileto Frankfurto-Beijing kaj reen stariĝis problemoj. Ne eblis ricevi flugbileton de Beijing al Wuhan. Kion fari? Danke al mia amiko Lu kaj pliaj redaktoroj oni finfine sukcesis havigi necesan flugbileton al Wuhan. (monaj devizoj estis kolektitaj de EPĈ redaktoroj). Post 4-taga restado en Beijing mi daŭrigis mian vojaĝon. En Beijing estis sunriĉaj tagoj kun frosto -10 gradojn. Je la 3-a Februaro ĉina flugkompanio CAAC tagmeze surteriĝis. Ho, kia akcepto! Ne nur tuta familio de Jariĉ kun Wuhan samideanoj kore akceptis min, sed ankaŭ terura pluvo, kvazaŭ la akvo estus verŝata per siteloj, bonvenigis min. Per aŭto trapasante preskaŭ senhomajn stratojn plenajn de flakoj ni seke atingis loĝkvartalon de Jariĉ. La unua impreso estis malbona, mi sentis. Kaŭzo de pluvo kaj ne tagiĝo
~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

ŝajnis al mi ke ĉio aspektis griza, ankaŭ la sesetaĝa domo "estu kore bonvena en nia triĉambra loĝejo! Sentu vin kiel hejme, mia kara germana amiko Otto". Jen koraj vortoj dediĉita al mi. Ho, vere estis malvarma en la ĉambroj. Jariĉ petis, ke mi ne demetu miajn jakon kaj lanan ĉapon, por ke mi restu varma. Mi tuj estis regalita per varmega bongusta teo, kaj poste mi rigardis la ĉambrojn kaj etan kuirejon. Oni pretigis al mi dulitan ĉambron de la filino. Ŝi havis liton en loĝejo en loĝejo de najbaro. Malrapide mi kutimiĝis al la vivo de ĉinoj, mi vere bonfartis pro bonega prizorgo de la dommastrino,de Jariĉ k.eĉ la gefiloj. Jariĉ informis, ke nur post semajno mi havis eblecon translokiĝi al ĉambro kun hejtado. Mi vidu!

Ankoraŭ freŝa estis mia unua Wuhan vizito en Aŭgusto 86. Tiam mi fizike batalis kontraŭ "forna varmego". Multnombraj turistoj svarmis kiel abeloj de unu vidindaĵo al la alia. Ĉifoje stariĝis tute alia situacio. Ĉiuj hoteloj estis fermitaj kaj ŝajnis al mi, ke mi estis la sola gasto en la urbo, mi sentis, ke ĉefe infanoj interesiĝis pri tiu ĉi "longnazo" veninte el fora parto de la mondo. Mi ĝuadis tiujn momentojn dum urborigardo.

La 3-a Februaro 92 estis jarfina tago de Bovo (ĉu taŭro?) Jaro kaj mi havis unikan ŝancon samtage festis en tri familioj "Ĉinan Printempan Feston". Kiom da neforgeblaj impresoj restis por mi? Jariĉ, s-ro Zhang Danchen kaj fraŭlino Wana Xia akompanis min, mi bone memoris, al la domo de s-ro Hu Guozhu. En gaja, bonetosa societo mi spertis preparadon de multaj frandaĵoj. Oni preparis vaporumitajn kaj akre kuiritajn kuiraĵojn ne ĉiam laŭ gusto de Eŭropano. Abundis frandaĵoj el fiŝo, koko, anaso kaj viando. Mi gustumis arakidojn, la dolĉe farĉitajn bulojn kaj la famajn printempajn bulojn. Mi kun ĝojo lernis manipuli per manĝo bastonetoj. Kaj ni tostis per "rizo-brando" je bona Novjaro kaj sanstato. Tempo rapide pasis, kaj nur malfrue ni revenis al la hejmo de Jariĉ. Ho, la edzino grumblis pro malfruiĝo, tion mi sentis. Ni pardonpetis. Proksimiĝis la jarŝanĝiĝo. Precize je meznokto estiĝis eksplodo de miloj da petardoj ĉie tra la urbo. Tutvive mi ne spertis tian tondran bruadon. Do, homoj havis grandan ĝojon, precize la infanoj. Laŭ antikveca kutimo estu forpelitaj misteraj fantomoj kaj diabloj. Germanoj eniras novjaron de la 31-a de Dec. al 1-a de Januaro, dum meznokto farante piroteknikaĵojn.

Je la 5-a Februaro eĉ varma sunbrilo bonvenigis "Jaron de Simio" kaj estis kroma festa tago. Jaricĉ fariĝis 55-jara. Kaj mi estis lia gasto. Vico da gratulantoj estis longa. Gratulis najbaroj, du bofilinoj de Jariĉ kaj iamaj gelernintoj, s-ro Xu Zhengyun, krome s-ino Li Hanzheng --- poste mi gastis en iliaj hejmoj. Kaj ni havis bonhumoran feston. Mi gratulis per "bondezira kanto" germanlingve. Multaj donacojn ankaŭ mi ricevis de la gratulgastoj, grandan manfaritan tablotukon mi donacis al s-ino Wan Difang --- ĝi estas tipa bavaria manlaboro. (daŭrigota)

- *
- Eldonas Guangdong-a Esperanto-Asocio
  Adreso: s-anino Harpina WU
  Poŝtkesto 136, Jichang-xi,
  Guangzhou, Ĉinio, CN-510403
  E-poŝto: 20harpina@21cn.com
  POŜT-KUPONOJ ESTAS BONVENAJ!
  …………..
  Ĉefredaktoro: s-ro Yida Wei (Vejdo)
  Adreso: Fremdlingva Fakultato, Shantou Universitato,Guangdong515063, Ĉinio
  Tel: (0754) 2903012 (hejme)
  E-poŝto: wyd168@21cn.com
  Ĉiujn kontribuaĵojn al la ĉefredaktoro.

****